

PORTRE

TOPLUMCULUĞA GÖNÜL VEREN BİR DERVİŞ: MUSA ÖZDEMİR

*Tevfik ÇAVDAR**

Musa Özdemir'i sonsuzluğa yolcu ettik. İnsan olarak bir dost, toplumcu bir aydını ve hepsinin ötesinde içten bir yoldaşı yitirdik. Eskilerin kullandığı bir deyim vardır: "İnsan-ı Kamil". Bu deyimle noksansız, bilge ve tüm boyutlarıyla insanlığa yakışır bir varlığı tanımlarlardı. Musa bu tanıma uygun, nadir bir kişiliğe sahipti. Böylesine her zaman kendinden veren, dostlukla el uzatan insanlar yok artık.

Kendisini yıllarca önce, Sayıştay Denetçiler Derneğinin çalışmaları, düzenlediği seminerler sırasında yakından tanımak fırsatını buldum. Tüm gücüyle Sayıştay'ın görevinin kamu hizmetlerinin değerlendirilmesi noktası üzerinde odaklaşması konusuna sarsılmıştı. O güne kadar, bir muhasebe işlemi düzeyine indirgenmiş olan Sayıştay denetimine yeni bir yön verme onun temel amaçlarından biriydi. Sayıştay'ın amacı sadece akçalı bir denetimin ötesinde kamu hizmeti verimliliğinin de ele alınması olmalıydı. Yani toplumu bir ekonomide olması gereken harcama/fayda ya da hizmet etkinliği parametresi ele alınıp değerlendirilmelidir. Bu yaklaşım her soruna parasal değişkenler açısından bakan günümüz yaklaşımlarına hiç de uygun değildi. Onun içinde Sayıştay kurumunda da Özdemir dışlanmaya çalışıldı. Özellikle kurumun islami elamanlarca kuşatılmasından sonra genç yaşta emekliliğe ayrıldı. Bunu istemişti ama gönülü buna razı değildi. Bu durum yaşamının son anına kadar onda bir ukde olarak kaldı.

Musa Özdemir, Türkiye'deki sol hareketin her aşamasında, onu destekleyen bir kişi olarak, yerini almıştır.

**İktisatçı, Yazar*

Birinci ve ikinci TİP hareketinin, perde arkasındaki önemli unsurlarından biri olmuştur. Behice Boran'ın yönetimindeki Türkiye İşçi Partisi'nin Dördüncü Kalkınma Planına karşı hazırladığı karşı plan çalışmalarında Musa'nın katkıları unutulmaz. Sol siyaset çizgisini izleyen sendikaların ve sivil örgütlerin her zaman destekleyicisi olmuştur. Adeta bu kurumların ve derneklerin gönüllü bir askeriydi. Her istenışte desteğini, özgün çalışmalarını onlara sunuyordu. Böylece sivil örgütlenmenin bir koruyucu meleği haline gelmişti.

Son dönemde Türkiye'yi kuşatan küresel kapitalizmin sarmalına karşı, kendi sessiz ve iradeli tutumuyla, sürekli mücadele etmeyi bir şiar edinmişti. Özelleştirme diye sunulan yağmacılığa gücü yettiğince karşı durmaya çalışıyordu. Bu yağmanın önünü kesmek isteyen her uğraşın yanındaydı. Kapitalist olmayan bir kalkınma modelinin etkin savunucularından biriydi.

Musa Özdemir dostlarını son demine kadar yalnız bırakmayan bir kişiliğe sahipti. Onun bulunduğu sofralarda insanlar kendilerini daha bir sevgiyle kuşatıldığını hissedirdi. Sohbeti daima toplumsal sorunları öne çıkaran bir düzeydeydi. Onu son gördüğümde, ilerleyen hastalığının verdiği durgunluğa, hatta güçsüzlüğe karşın Perşembe masasına gelmişti. Susuyordu. Bir şey yemedi her zaman çok sevdiği çayını içmekle yetindi. Herkese bir elveda gülüşüyle bakıyordu. Biliyordu bu onun katılabileceği son toplantıydı. Bizlerde aynı duyguya sahiptik. O gün bizlerden erken aydıldı, tıpkı dünyadan erken ayrılışı gibi. Sana elveda diyemiyorum Musa, çünkü bizlerin olduğu her yerde sende vardın, bunu hissediyorum.